

Μητρ. Βεροίας: “Ο Θεός μας χαρίζει τα πάντα από την αγάπη του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 24 Ιανουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην πρώτη Θεία Λειτουργία (7:00 - 9:00) που τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: “Ο Θεός μας χαρίζει τα πάντα από την αγάπη του, αλλά αυτό δεν μας απαλλάσσει από την υποχρέωση να τον ευ-χαριστούμε και να του εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας. Δεν μας απαλ-λάσσει από το χρέος να λέμε «δόξα σοι, ο Θεός» για όσα μας προσ-φέρει”.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ:

«Καί ἠκολούθησεν αὐτῷ δοξάζων τόν Θεόν». Μέ αὐτή τή φράση ὁλοκληρώνει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς τήν πε-ριγραφή τῆς θεραπείας τοῦ τυφλοῦ τῆς

Ίεριχοῦς. Ἐνας τυφλός ἐπαιτεῖ καθισμένος ἔξω ἀπὸ τὴν εἵσοδο τῆς πόλεως. Καί ὅταν ὁ Χριστός περνᾷ καὶ ὁ τυφλός πληροφορεῖται ποιός εἶναι, ζητᾷ τὸ ἔλεός του, ζητᾷ ἀπὸ Αὐτόν πού εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου νὰ τοῦ χαρίσει τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. Ὁ Χριστός, ὅπως πά-ντα, ἀνταποκρίνεται στὸ αἶτημά του, ἀφοῦ τὸν ρωτήσῃ ἂν πιστεύει. Καί τὸ θαῦμα γίνεται καὶ ὁ τυφλός ἀναβλέπει. Καί δέν ἀναβλέπει μό-νο σωματικά ἀλλὰ καὶ ψυχικά. Γι' αὐτό καὶ μόλις θεραπεύεται, ἀκο-λου-θεῖ τὸν Ἰησοῦ καὶ δοξάζει τὸν Θεό.

Ἄς θυμηθοῦμε γιὰ λίγο τὸ θαῦμα τῆς προηγούμενης Κυριακῆς. Ἄς θυμηθοῦμε τὸ θαῦμα τῆς ἰάσεως τῶν δέκα λεπρῶν καὶ τὴν ἐπιστρο-φή ἑνός μόνο ἀπὸ αὐτούς, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Χριστό γιὰ τὴν ὑγεία πού τοῦ χάρισε. Πόση διαφο-ρά μέ τὸν πρῶην τυφλό τῆς σημε-ρινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς!

Ἄν οἱ ἐννέα λεπροὶ ξεχνοῦν τὸν εὐεργέτη τους, ξεχνοῦν ἐκεῖνον πού τοὺς ἀπάλλαξε ἀπὸ μία φοβε-ρή σωματικὴ ἀσθένεια καὶ τοὺς ἔδωσε τὴ δυνατότητα νὰ ζήσουν καὶ πάλι κανονικά μέσα στὴν ἀν-θρώ-πινη κοινωνία, μέσα στὴν οἰκο-γένειά τους, ὁ θεραπευθεὶς τυφλός ἀνήκει στοὺς εὐγνώμονες. Ἀκολουθεῖ τὸν Χριστό ὡς ἀνταπό-δοση εὐγνωμοσύνης γιὰ τὴ δωρεά του καὶ ἀπονέμει τὴν πρέπουσα δό-ξα στὸν αἴτιο παντός ἀγαθοῦ Θεό.

Εὐγνωμοσύνη καὶ δοξολογία εἶναι τὰ δύο μηνύματα τοῦ σημε-ρινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Εἶναι δύο ὀφειλές πού ἔχει κάθε ἄν-θρωπος πρὸς τὸν Θεό καὶ συγ-χρό-νως δύο ἀρετές, τίς ὁποῖες καλούμεθα ὅλοι νὰ ἀποκτήσουμε. Γιατί ποιός ἀπὸ ἐμᾶς δέν ὀφείλει εὐγνωμοσύνη στὸν Θεό; Ποιός ἀπὸ ἐμᾶς δέν ἔχει γίνῃ ἀποδέκτης τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν του ὅχι μία μόνο φορά ἀλλὰ καθημε-ρινά.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅτι ὀφείλουμε τή ζωή καί τήν ὑπαρξή μας στόν Θεό· ἂν ἀναλογισθοῦμε ὅτι τοῦ ὀφεί-λου-με ὅ,τι ἔχουμε, ὅ,τι ἐπιτύχαμε καί ὅ,τι ἀποκτήσαμε στή ζωή μας· ἂν συνειδητοποιήσουμε πόσα ἀγα-θά ἔχουμε ἐμεῖς σέ σύγκριση μέ ἄλ-λους ἀδελφούς μας πού τά στε-ροῦνται· ἂν συναισθανθοῦμε πόση εὐγνωμοσύνη ὀφείλουμε στόν Θεό γιά τήν ὑγεία καί τήν προστασία πού μᾶς χαρίζει, καί ἂν ἀπό τήν ἄλλη πλευρά σκεφθοῦμε πόσες φο-ρές θυμόμαστε νά τόν εὐ-χα-ριστή-σουμε γιά ὅλα αὐτά τά πολύ-τιμα δῶρα πού ἀπολαμβάν-νουμε, πόσες φορές περνᾷ ἀπό τόν νοῦ μας νά δοξάσουμε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιά ὅλα ὅσα μᾶς χαρίζει, τότε θά δια-πιστώσουμε πόσο ἀπέχουμε ἀπό τή συμπεριφορά τοῦ τυφλοῦ τοῦ σημε-ρινοῦ εὐαγγελίου. Τότε θά διαπιστώσουμε ὅτι ἀντιμετωπί-ζου-με ὅλες τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ σάν νά ἦταν αὐτονόητες, σάν νά ἦταν ὑπο-χρεωμένος ὁ Θεός νά μᾶς τίς χαρίσει.

Αὐτό ὅμως δέν ἰσχύει. Ὁ Θεός μᾶς χαρίζει τά πάντα ἀπό τήν ἀγάπη του, ἀλλά αὐτό δέν μᾶς ἀπαλλάσ-σει ἀπό τήν ὑποχρέωση νά τόν εὐ-χαριστοῦμε καί νά τοῦ ἐκφράζουμε τήν εὐγνωμοσύνη μας. Δέν μᾶς ἀπαλ-λάσσει ἀπό τό χρέος νά λέμε «δόξα σοι, ὁ Θεός» γιά ὅσα μᾶς προσ-φέρει. Προτιμότερο, ἔλεγε κάποιος σύγχρονος Ἀγιορείτης μοναχός, εἶναι νά λέμε «Δόξα σοι, ὁ Θεός» παρά νά λέμε «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

Αὐτό ἰσχύει ἀκόμη περισσό-τερο, γιά τίς περιπτώσεις στή ζωή μας πού ζητήσαμε τή βοή-θεια τοῦ Θεοῦ, πού ζητήσαμε νά μᾶς χαρίσει κάτι πού εἴχαμε ἀνάγκη καί

παρότι Έκεῖνος ἱκανοποίησε τό αἶτημά μας, ἐμεῖς ξεχάσαμε νά τόν εὐχα-ρι-στήσουμε.

Πόσο θλιβερό εἶναι αὐτό καί πόσο ἐπιζήμιο γιά τήν ψυχή μας, γιατί ἡ ἀγνωμοσύνη μας καί ἡ ἀδιαφορία μας δείχνουν τήν ὑπερηφάνεια καί τόν ἐγωισμό. Γιατί εἶναι σάν νά λέμε στόν Θεό ὅτι δέν ἔχουμε τήν ἀνάγκη του ἢ ὅτι εἶναι ὑποχρεω-μέ-νος νά μᾶς εὐεργετῇ.

Ἀλλά ὁ Θεός δέν ἔχει ἀνάγκη οὔτε ἀπό τήν εὐχαριστία μας οὔτε ἀπό τή δοξολογία μας· αὐτές ἐκφρά-ζουν τή δική μας στάση ἔναντι τοῦ εὐεργέτου μας, γίνονται ἀφορμή νά γνωρίσουν καί ἄλλοι ἀδελφοί μας τόν Θεό καί ἀκόμη παρακινοῦν τόν Θεό νά μᾶς χαρίσει καί ἄλλες δωρεές καί εὐλογίες.

Ὁ τυφλός ὅμως τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μᾶς διδά-σκει καί κάτι ἀκόμη. Καί αὐτό εἶναι ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη μας γιά τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ καί ἡ δοξολογία μας πρός Αὐτόν δέν θά πρέπει νά περιορί-ζε-ται μόνο στά λόγια, ἀλλά νά ἐκφράζεται καί μέ τά ἔργα μας. Ὁ θεραπευθεῖς τυφλός δέν εὐχα-ρί-στησε ἀπλῶς τόν Χριστό γιά τήν ἴαση πού τοῦ χάρισε, ἀλλά καί «ἤκο---λούθησεν αὐτῷ», δείχνοντας ἔμπρακτα τήν εὐγνωμοσύνη του.

Γι' αὐτό, ἅς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς τό παράδειγμά του καί ἅς μήν παραλεί-πουμε νά εὐχαριστοῦμε καθημε-ρινά τόν Θεό γιά τίς ἅπειρες δω-ρεές του καί νά τόν δοξάζουμε γιά ὅσα μᾶς χαρίζει. Κυρίως ὅμως ἅς τόν εὐχα-ρι-στοῦμε καί ἅς τόν δοξάζουμε μέ τή ζωή μας καί μέ τήν προσπάθειά μας νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημά του, γιά νά συνοδεύει καί ἐμᾶς ἡ χάρη καί τό ἔλεός του πάντοτε καί ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὕτη τή δύσκολη, τήν ὁποία διερχόμεθα· νά ζητοῦμε τό ἔλεος καί τήν προστασία του Θεοῦ, ἀλλά καί νά μήν ξεχνοῦμε νά τόν εὐχαριστοῦμε καί νά τόν δοξολογοῦμε.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)